

การบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

Management of Environmental Pollution Problems of the
Administrators and Employees of the Municipality in the District
Nakhon Ratchasima

อรรณพ อึ้งวิฑูรสถิตย์

Annop Ungwithulsthith

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

Email: chontawan.jdar@gmail.com

Received: 2021-04-19; Revised: 2021-06-24; Accepted: 2021-06-25

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา 2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและพนักงานเทศบาลผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 148 ราย ในการศึกษาครั้งนี้จะทำให้เข้าใจถึงปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในชุมชนและนำไปสู่การแก้ไขรูปแบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้ตรงกับความจำเป็นจริง ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติร้อยละ และค่าที่ t-test ผลการวิจัยพบว่า

1) การบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.01 โดยผู้บริหารเทศบาลตำบล มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.30 ส่วนพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.72 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา มีความแตกต่างกับพนักงานเทศบาลตำบล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่ผู้บริหารมีการบริการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายสูงกว่าพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: มลพิษ, สิ่งแวดล้อม, การบริหารจัดการ

Abstract

This research is aimed at 1) to study management of environmental pollution problems of the administrators and employees of the municipality in the district Nakhon Ratchasima. 2) the comparison management of environmental pollution problems of the administrators and employees of the municipal municipality in the district Nakhon Ratchasima. By using survey research. The sample group is the administrators and the municipality employees who work according to the environmental policy in the district in Nakhon Ratchasima, a total of 148 people. This study will understand the environmental pollution problems that occur in the community and lead to the modification of the environmental management model to be true. The researcher analyzes the data by computer. Using a program Statistics, percentages, and t-test. The research found that.

1) management of environmental pollution problems of the municipal administrators and employees of the municipality In Nakhon Ratchasima at a moderate level with an average value of 3.01. Administrators of the municipality in the district Nakhon Ratchasima have environmental management at a moderate level with an average of 3.30. Employees of the municipality in the district Nakhon Ratchasima have environmental management at a moderate level average of 2.72. 2) result in the comparison management of environmental pollution problems of the administrators and employees of the municipality in the district Nakhon Ratchasima, there is a difference with the district municipality employees without statistical significance at the level of .05, which is not consistent with the hypothesis. But the administrators of the municipality have better management of solid waste and hazardous waste than employees of the municipality with statistical significance at the level of 0.05.

Keywords: Pollution, Environmental, Management

บทนำ

เทศบาลนครนครราชสีมา มีพื้นที่รับผิดชอบ 37.5 ตารางกิโลเมตร หรือ 23,437 ไร่ 2 งาน คิดเป็นร้อยละ 4.96 ของพื้นที่อำเภอเมือง หรือประมาณร้อยละ 0.18 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจซึ่งขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้การขยายตัวในด้านอื่นตามมาไม่ว่า ด้านเกษตร การคมนาคม การท่องเที่ยว และการบริการ ส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและก่อให้เกิดปัญหามลพิษไม่ว่าจะเป็นความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำในลำตะคองและแหล่งน้ำอื่น ๆ มลพิษทางอากาศจากฝุ่นละออง ซึ่งมีสาเหตุเกิดจากการเผา การประกอบกิจกรรมที่ทำให้เกิดฝุ่นควัน รบกวนผู้อาศัยที่อยู่ใกล้เคียง และ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ซึ่งมีสารตะกั่วจากท่อไอเสียรถยนต์ ขนาด 0.2-0.4 ไมครอน ในบริเวณการจราจรหนาแน่น ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในเขตอุตสาหกรรม ปัญหาเสียงอันมีสาเหตุมาจากการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดเสียงดังรบกวน กลิ่นจากการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ส่งกลิ่นเหม็นรบกวน เช่น การเลี้ยงสัตว์ การปรุงประกอบอาหาร การผลิตอาหาร การพ่นสี กลิ่นเหม็นจากสารเคมี เป็นต้น ในแหล่งชุมชนและ

เขตอุตสาหกรรม ปัญหามูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่ไม่สามารถจัดการได้หมด (สำนักงานเทศบาลนครนครราชสีมา, 2561)

จังหวัดนครราชสีมา ได้ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล โดยวิเคราะห์สภาพปัญหาที่จะเกิดในอนาคตในเรื่องของขยะมูลฝอยซึ่งเข้าสู่วิกฤตที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไขอย่างเป็นระยะ ซึ่งปัญหาของขยะมูลฝอยดังกล่าว จะเป็นการลดขนาดศักยภาพทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หากมิได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงทีและถ่วงวิธี จึงได้จัดทำโครงการนี้ ขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหามีการดำเนินการในลักษณะให้ความรู้ และจัดกิจกรรมมุ่งเน้น ลดปริมาณขยะ ลดปริมาณขยะเข้าสู่การทำลาย โดยการจัดการขยะมูลฝอย และขยะเสียอันตรายที่เหมาะสม (ขยะมูลฝอยใหม่) เน้นการคัดแยกขยะมูลฝอย การจัดตั้งศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยรวม เช่น ปากช่อง บัวใหญ่ และเมืองนครราชสีมา (สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา, 2560)

เทศบาลเมือง จึงต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ และต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลตำบล เป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน มีอำนาจหน้าที่คุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับท้องถิ่น เป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนและเกี่ยวพันกับปัญหาอื่น ๆ เป็นห่วงลูกโซ่ และทุกฝ่ายจะต้องเล็งเห็นความสำคัญและช่วยกันแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่มีสาเหตุและผลกระทบต่อชุมชน เช่น ปัญหาอากาศเป็นพิษจากการปล่อยทิ้งกากอุตสาหกรรมหรือการรั่วไหลของสารเคมี จากสถานที่จัดเก็บ การบริหารและการจัดการสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานในท้องถิ่นที่ไม่มีการวางแผนไว้อย่างล่วงหน้าถึงการจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม จึงเป็นปัญหาที่สำคัญของชุมชนที่จะต้องร่วมกันเร่งแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุระ ปานเจริญศักดิ์, 2547)

ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษาการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาลตำบล ซึ่งมีความสำคัญต่อชุมชนเป็นหัวใจในการจัดการสิ่งแวดล้อมให้ประสบผลสำเร็จได้ เพราะเป็นองค์กรชุมชนที่เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของประชาชนในชุมชน ทำให้ทราบถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนที่แท้จริงได้ โดยเฉพาะการศึกษาครั้งนี้จะทำให้เข้าใจถึงปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในชุมชนและนำไปสู่การแก้ไขรูปแบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้ตรงกับความเป็นจริง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามขนาดของเทศบาลตำบล ตำแหน่ง การศึกษา การอบรม ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพและขนาดของเทศบาลตำบล

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหารเทศบาลตำบลและพนักงานเทศบาลตำบลในเขตอำเภอเมือง มีการบริหารจัดการเกี่ยวกับปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน
2. ผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบลขนาดใหญ่กับขนาดเล็กมีการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประกอบด้วย หัวข้อทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการปัญหามลพิษกับสิ่งแวดล้อม

2. ขอบเขตด้านประชากร คือ ผู้บริหาร และพนักงานเทศบาลตำบล ผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ที่ปฏิบัติงานในปี พ.ศ. 2560 จำนวน 148 ราย ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้สถานภาพการดำรงตำแหน่งของบุคลากรเป็นชั้นภูมิและใช้เกณฑ์ของ Krejcie and Morgan (1970) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพการดำรงตำแหน่งของบุคลากรเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประกอบด้วย ผู้บริหาร และพนักงานเทศบาลตำบล จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ของบุคลากร ขนาดของเทศบาล ตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ การศึกษาเกี่ยวกับปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม การอบรมเกี่ยวกับปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม

ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านมลพิษทางน้ำ ด้านมลพิษทางอากาศและเสียง ด้านขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย และด้านสารอันตราย

การทบทวนวรรณกรรม

จังหวัดนครราชสีมามีการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็วเพราะเป็นเมืองขนาดใหญ่มีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทำให้มีการใช้สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ และเกิดวัสดุเหลือใช้หรือขยะมูลฝอยเกิดผลกระทบกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน และสภาพแวดล้อม ปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยนับเป็นปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญ และจำเป็นต้องใช้ความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง สถานการณ์ด้านขยะมูลฝอยในเทศบาลจังหวัดนครราชสีมา

ปัญหาสิ่งแวดล้อมในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นปัญหาที่ควรได้รับ การแก้ไขอย่างเร่งด่วน และยังได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของปัญหาสิ่งแวดล้อมไว้ ดังนี้

อุดม เขียววงศ์ (2557) ได้ให้ความหมายของปัญหาสิ่งแวดล้อมไว้ว่า หมายถึง สถานการณ์ของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปไม่น่าพึงใจ เสื่อมโทรมไปทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ หรือสิ่งแวดล้อมในทางเศรษฐกิจและสังคม โดยมักเกิดจากการกระทำของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ดังนั้นสรุปได้ว่าปัญหาสิ่งแวดล้อม หมายถึง สถานการณ์ที่เป็นปัญหาความเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติที่ไม่น่าพึงพอใจ จนอาจเกิดอันตรายไม่ว่าจะเป็น ดิน น้ำ อากาศ ป่าไม้ เมือง สัตว์ พืช ทิวทัศน์ ระบบนิเวศทางธรรมชาติต่าง ๆ รวมถึงความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้นมาด้วย ซึ่งปัญหาดังกล่าวมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์

ปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย มีสาเหตุมาจากการเพิ่มจำนวนของประชากร และมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้แทน โดยก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากขึ้น ซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้สรุปสาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมไว้ ดังนี้

อุดม เขยกิจวงศ์ (2557) สาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมมี จากหลายสาเหตุ ดังนี้

1. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2. การเพิ่มจำนวนของประชากร
3. การขยายตัวของอุตสาหกรรมต่าง ๆ

จินตนา สุขจรรย์ (2554) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมไว้ 3 ประการ คือ

1. การเพิ่มจำนวนของประชากร ทำให้มีผลต่อสิ่งแวดล้อมมาก เพราะมีความต้องการบริโภคทรัพยากรมาก ทำให้เกิดความไม่สมดุลในธรรมชาติและยังก่อให้เกิดของเสียและสิ่งเป็นพิษที่เป็นผลกระทบย้อนกลับ

2. การตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ การขยายตัวของเมืองมักมีการขยายตัวของอุตสาหกรรมเกิดขึ้นด้วย มีน้ำเสียและอากาศเป็นพิษที่ปล่อยออกมาจากโรงงาน ทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชากร

อุดม เขยกิจวงศ์ (2557) กล่าวว่าปัญหาสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาดังนี้

1. ทางสังคม การเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็ว รวมถึงการอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่ ทำให้ประชากรแออัดมากขึ้น สาธารณูปโภคในการดำรงชีวิตไม่สามารถรองรับกับความต้องการของประชากรได้ เกิดปัญหาสังคมต่าง ๆ เช่น ปัญหาความว่างงาน การเสื่อมคุณภาพของชีวิต ปัญหายาเสพติด เป็นต้น

2. สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ เป็นสภาวะแวดล้อมของระบบนิเวศที่มีการปนเปื้อนของมลสารหรือมลพิษจนเป็นอันตรายต่อสิ่งมีชีวิต มนุษย์ พืช สัตว์

3. สิ่งแวดล้อมธรรมชาติเสื่อมโทรมและขาดแคลน

อาจสรุปได้ว่า ปัญหาสิ่งแวดล้อมล้วนมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งสิ้น คือ การเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวด้านเศรษฐกิจ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ 2 ประการ คือ ทรัพยากรลดลง (Resource Depletion) และสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ (Pollution)

โฮลท์ (Holt, 1993); โจนส์ และจอร์จ (Jones and George, 2014) ได้อธิบายความหมายของการบริหารที่เหมือนกัน คือ การบริหารหมายถึง กระบวนการวางแผนการจัดองค์กร การนำและการควบคุมบุคคล และทรัพยากรทางการบริหาร ดำเนินงาน ให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และขยายความทรัพยากรขององค์การว่า หมายถึงสินทรัพย์ ได้แก่ บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ เครื่องจักร วัตถุดิบ คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ สิทธิบัตร เงินทุน และลูกค้าที่จงรักภักดี

จากข้อมูลข้างต้นการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมในข้างต้นจะเห็นว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยองค์กรชุมชน จะต้องมีความสัมพันธ์กันกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชน เพื่อดำเนินการจัดการแก้ไขปัญหาโดยการวางแผน ปฏิบัติงาน ศึกษาปัญหา ร่วมติดตามประเมินผล ระหว่างหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชน ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดผลต่อชุมชน ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านมลพิษทางน้ำ 2.ด้านมลพิษทางอากาศและเสียง 3.ด้านขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย 4.ด้านสารอันตราย ในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนขั้นตอนการกระจายอำนาจ ได้กำหนดให้เทศบาลมีความรับผิดชอบการให้บริการด้านการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากขึ้นบางท้องถิ่นมีการสร้างสรรคงานใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม และศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบลในอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้บริหาร และพนักงานเทศบาลตำบลผู้ปฏิบัติงานตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมในเขต อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผู้บริหาร จำนวน 94 คน พนักงานเทศบาลตำบล จำนวน 94 คน รวมเป็นจำนวน 188 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 148 คน เป็นผู้บริหาร 66 คน พนักงาน 82 คน โดยใช้เกณฑ์ของ Krejcie and Morgan (1970) ในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ค่าสถิติร้อยละ และ ค่าที่ t-test

ผลการการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างได้จากผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 47 แห่ง จำนวน 148 คน มาจาก เทศบาลตำบลขนาดกลาง จำนวน 66 คน เป็นผู้บริหารเทศบาลตำบลขนาดกลาง จำนวน 32 คน พนักงานเทศบาลตำบลขนาดกลาง จำนวน 34 คน ส่วนเทศบาลตำบลขนาดเล็ก จำนวน 82 คน เป็นผู้บริหารเทศบาลตำบลขนาดเล็ก จำนวน 40 คน พนักงานเทศบาลตำบลขนาดเล็ก จำนวน 42 คน

โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งหนึ่ง คือ ร้อยละ 65.5 เป็นเพศชาย และเมื่อพิจารณาแยกตามขนาดเทศบาลตำบลและสถานภาพของบุคลากรแล้ว พบว่า ร้อยละของผู้บริหารเทศบาลตำบล ที่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือ ผู้บริหารเทศบาลตำบลขนาดกลาง เป็นเพศชายมีร้อยละเท่ากับ 71.9 ส่วนผู้บริหารเทศบาลตำบลขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 70.0 สำหรับพนักงานเทศบาลตำบลขนาดกลาง มีเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.9 ในขณะที่พนักงานเทศบาลตำบลขนาดเล็ก มีเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 66.7

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา ปรากฏผลโดยสรุปดังนี้

1. การบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารเทศบาลตำบล มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.00 คะแนน ส่วนพนักงานเทศบาลตำบล มีคะแนนเท่ากับ 69.00 คะแนน หากพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านมลพิษทางน้ำ ผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา มีการบริการจัดการปัญหามลพิษทางน้ำ อยู่ในระดับปานกลาง คือมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 73 คะแนน โดยผู้บริหารเทศบาลตำบล มีการบริการจัดการปัญหามลพิษทางน้ำ อยู่ในระดับปานกลาง 76 คะแนน และพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริการจัดการปัญหามลพิษทางน้ำ อยู่ในระดับปานกลาง 75 คะแนน

1.2 ด้านมลพิษทางอากาศและเสียง ผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบลในจังหวัดนครราชสีมา มีการบริการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง อยู่ในระดับปานกลาง 62 คะแนน โดยผู้บริหารเทศบาลตำบล มีมีการบริการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง อยู่ในระดับปานกลาง 63 คะแนน และพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง อยู่ในระดับปานกลาง 62 คะแนน

1.3 ด้านมลพิษทางขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย ผู้บริหารและพนักงานเทศบาล มีการบริการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย อยู่ในระดับปานกลาง 72 คะแนน โดยผู้บริหารเทศบาลตำบล มีการบริการจัดการปัญหามลพิษทางขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย อยู่ในระดับปานกลาง 74 คะแนน และพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย อยู่ในระดับปานกลาง 70 คะแนน

1.4 ด้านสารอันตราย ผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริการจัดการปัญหาปัญหาสารอันตราย อยู่ในระดับปานกลาง 66 คะแนน โดยผู้บริหารเทศบาลมีการบริการจัดการปัญหาสารอันตราย อยู่ในระดับปานกลาง 68 คะแนน และพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริการจัดการปัญหาสารอันตราย อยู่ในระดับปานกลาง 64 คะแนน

2. ผลการเปรียบเทียบมีการบริการจัดการปัญหาพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล มีความแตกต่างกับพนักงานเทศบาลตำบล อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน แต่ผู้บริหารมีมีการบริการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายสูงกว่าพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ในจังหวัดนครราชสีมา มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันท์ นิลบุตร (2544) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร แก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลมีบทบาทด้านการจัดกิจกรรมสิ่งแวดล้อมในชุมชน และฝึกอบรมระดับปานกลาง ปรียานุช คิมพะจันทร์ (2542) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง บทบาทของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการสิ่งแวดล้อม กรณีศึกษาจังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทที่ปฏิบัติจริงในการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับงานวิจัย

ของสุรินทร์ จันทบูรณ์ (2542) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาเทศบาลในการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาเทศบาล ในการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ทั้ง 5 ด้านมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล ผลการวิจัย พบว่าไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยโดยพบว่า ผู้บริหารเทศบาลตำบลและพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2536) ที่กล่าวว่าเจตคติหรือความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์จะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติหรือกระทำต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ในทิศทางคัดค้านหรือสนับสนุนก็ได้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาเพ็ญ เจริญกุล (2536) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตพื้นที่ชั้นกลางกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ อรรถธรณ์ เย็นใจ (2535) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องความรู้และการปฏิบัติของประชาชนในครัวเรือน ศึกษาเฉพาะกรณีคลองโอง่าง พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์เชิงบวกเป็นไปได้ในทิศทางเดียวกันกับการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.1 ผู้บริหารและพนักงานเทศบาลตำบล มีการบริหารจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นเพราะจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น จึงควรส่งเสริมให้มีความรู้เรื่องสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และร่วมสร้างเครือข่ายระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการให้มีบริการสาธารณะร่วมกัน เช่น การกำจัดขยะ การดูแลส่วนสาธารณะ การฝึกอบรมอาสาสมัครเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

1.2. ผู้บริหารเทศบาลตำบลขนาดกลางและพนักงานเทศบาลตำบลขนาดเล็ก ขาดการศึกษาและการอบรมเกี่ยวกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นจำนวนมาก หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องควรหาแนวทางการจัดฝึกอบรมเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ช่วยเหลือดูแลสิ่งแวดล้อมตลอดจนฝึกอบรมทักษะ การนิเทศติดตามและประเมินผลงานอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีสภาพแวดล้อมที่ดีในชุมชน

1.3 ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่สุดในเทศบาลตำบล คือปัญหาขยะมูลฝอย รองลงมาคือปัญหามลพิษทางน้ำ ซึ่งเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมในชุมชนที่ควรเร่งรีบแก้ไข โดยการนำมาพัฒนาเป็นเนื้อหาในการฝึกอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและด้านแนวคิดในการแก้ไขปัญหา เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในชุมชน โดยเน้นให้มีความทันสมัย มีประสิทธิภาพอยู่ตลอดเวลา

1.4 แนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางน้ำ คือ ควรมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหา ส่งเสริมความร่วมมือทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน เพื่อจัดสรรงบประมาณดำเนินการแก้ไขอย่างจริงจัง จัดตั้งองค์กรขึ้นมาเพื่อดำเนินการดูแลรักษาแหล่งน้ำ

ในชุมชน มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพน้ำให้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและรณรงค์ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมรักษาแหล่งน้ำเพื่อลดผลกระทบของน้ำเสียในชุมชน โดยการเฝ้าระวัง ดูแล รักษาคุณภาพแหล่งน้ำ โดยจัดให้มีกลุ่มอาสาสมัคร ตรวจสอบ ดูแล คอยตักเตือนประชาชน และเมื่อมีผู้กระทำความผิดให้ลงโทษตามกฎหมาย หน่วยงานรัฐบาลควรจัดหาสถานที่ที่เหมาะสมบำบัดน้ำเสียในชุมชนเพื่อกำจัดน้ำเสียและลดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

1.5 แนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางอากาศ คือ ควรมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาหน่วยงานภาครัฐควรมีการรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในการจัดการ จัดกิจกรรมการรณรงค์การคัดแยกขยะ การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับสภาพอากาศเป็นพิษ ที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน รวมถึงกำหนดนโยบายมาตรการแก้ไขโดยให้มีกิจกรรมในชุมชน จัดนิทรรศการ จัดกิจกรรมโครงการต่าง ๆ มุ่งเน้นให้ประชาชนในชุมชนตระหนักถึงความสำคัญของปัญหา จัดกิจกรรมส่งเสริมจิตสำนึกให้แก่ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และมีบทลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง

1.6 แนวทางการจัดการปัญหามลพิษทางเสียง คือ ควรมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหา หน่วยงานภาครัฐควรออกกฎระเบียบในการจัดการปัญหา มลพิษทางเสียงและบทลงโทษอย่างจริงจังเพื่อให้เกิดความมีระเบียบวินัยของประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่น และลดปัญหาสาเหตุต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดมลพิษ รวมทั้งประชาสัมพันธ์ขอความร่วมมือทั้งภาครัฐและเอกชน ในการร่วมมือกันอย่างจริงจัง เพื่อลดมลภาวะทางเสียง เช่น ตรวจสอบสภาพเครื่องยนต์สม่ำเสมอ จัดหา งบประมาณเพิ่มเติมในการจัดซื้ออุปกรณ์การตรวจสอบวัดความดังของเสียงเครื่องยนต์ จัดอบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดขึ้นกับประชาชน

1.7 แนวทางการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย คือ ควรมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหา หน่วยงานของรัฐควรมีการบริหารจัดการกำจัดขยะมูลฝอย อย่างทั่วถึง ทั้งทางบกและทางน้ำ ควรจัดให้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้มาอบรมให้ความรู้กับข้าราชการและประชาชน เกี่ยวกับการจัดเก็บ การกำจัดขยะมูลฝอย เช่น การคัดแยกขยะมูลฝอยและทิ้งขยะมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกวิธี จัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอยให้เพียงพอ จัดหาเครื่องมือกำจัดขยะ โดยการสร้าง เตาเผาขยะที่มีคุณภาพลดปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับขยะทั่วไป กับขยะมีพิษ ขยะที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและสิ่งแวดล้อม และรณรงค์ดำเนินการจัดการอย่างต่อเนื่อง ในด้านการมีส่วนร่วมชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอย ควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน เช่น จัดหาเครื่องมือในการกำจัดขยะการเก็บขยะมูลฝอยที่ตกค้างในชุมชน

1.8 แนวทางการจัดการปัญหาของเสียอันตราย คือ ควรมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหา มีการคัดแยกขยะทั่วไปกับขยะมีพิษจากบ้านเรือน จัดอบรม ให้ความรู้กับเจ้าหน้าที่และประชาชนอย่างจริงจัง จัดกิจกรรมโครงการต่าง ๆ เพื่อสร้างความตระหนักถึงปัญหา ที่เกิดขึ้นส่งผลกระทบต่อประชาชนและชุมชน ส่งเสริมให้ความรู้กับประชาชนเพื่อช่วยลดปริมาณขยะมีพิษ เช่น นำขยะมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่ (Recycle)

1.9 แนวทางการจัดการปัญหาของสารอันตราย คือ ควรมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนดำเนินการแก้ไขปัญหาหน่วยงานภาครัฐควรเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร ต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการอบรมให้ความรู้ เรื่องวิธีกำจัดเก็บสารเคมีให้ปลอดภัย

การคัดแยกขยะมีพิษกับขยะทั่วไป วิธีการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษเมื่อได้รับสารพิษ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีความตระหนักในปัญหาร่วมกันแก้ไขป้องกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างประเภทอื่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลหรือประชาชนในแต่ละท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับท้องถิ่น จึงควรปลูกฝังความตระหนักเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมให้แก่ข้าราชการและประชาชนในท้องถิ่น เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมว่ามากหรือน้อยแตกต่างกันเพียงใด และเพื่อหารูปแบบการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

2.2 ควรศึกษาการบริหารจัดการปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมในชุมชนอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเป็นแนวทางกำหนดมาตรการปฏิบัติในการแก้ไขปัญหา โดยการแข่งขันหรือการประกวดเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาและสามารถสร้างความตระหนักให้แก่ข้าราชการในท้องถิ่น ประชาชนและหน่วยงานราชการส่วนอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- จินตนา สุจิตานันท์.(2554). *การศึกษาตลอดชีวิตและการพัฒนาชุมชน = Lifelong education and community development*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปริญญานุช คิมพะจันทร์. (2542). *บทบาทของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการสิ่งแวดล้อมกรณีศึกษา จังหวัดนครปฐม (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2536). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิภาเพ็ญ เจียสกุล. (2536). *พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตพื้นที่ชั้นกลาง (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานจังหวัดนครราชสีมา.(2560). *สรุปผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 จังหวัดนครราชสีมา*. นครราชสีมา: กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด.
- สำนักงานเทศบาลนครนครราชสีมา.(2561). *แผนพัฒนาเทศบาลนครนครราชสีมา (พ.ศ.2561-2565)*. นครราชสีมา: สำนักงานเทศบาลนครนครราชสีมา.
- สุนันท์ นิลบุตร. (2544). *บทบาทของผู้บริหารกรุงเทพในการแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุระ ปานเจริญศักดิ์. (2547). *เวทีเสวนาเมืองโนนสูงจัดการขยะครบวงจรลดภาระต่อสิ่งแวดล้อมแปลงขยะเป็นทุนลดปริมาณขยะอย่างยั่งยืนเป็นแบบอย่างของเมืองโคราช*. ม.ป.ท. อัดสำเนา.
- สุรินทร์ จันทบุรณ์. (2542). *การมีส่วนร่วมของสมาชิกสภาเทศบาลในการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลในเขตพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรรธรณ เย็นใจ. (2535). *ความรู้และการปฏิบัติของประชาชนที่อาศัยบริเวณริมคลองกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลภายในครัวเรือนศึกษาเฉพาะกรณีคลองโอ่งอ่าง (วิทยานิพนธ์สังคมศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อุดม เขยกิจวงศ์. (2557). *มลพิษทางน้ำ*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.

- Holt, J.M. (1993). *Management : Principles and Practices*. New Jersey : Prentice Hall.
- Jones, G.R. and George, J.M. (2014). *Contemporary Management*. Singapore: McGraw Hill Education.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.